

Arany Júlia

Világszerte Nr. 1

Heidi Rice

Farkaskaland

Jennifer Faye

Házassággal kezdődött

Natalie Anderson

Parancsára, felség!

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Heidi Rice, 2022 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A mű eredeti címe: *A Baby to Tame the Wolfe* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Csató Gabriella

© Jennifer F. Stroka, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2024

Eredeti címe: *Falling for Her Convenient Groom* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Natalie Anderson, 2022 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A mű eredeti címe: *The Night the King Claimed Her* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Szabó Júlia

Nyomtatásban megjelent: az ARANY JÚLIA 65. számában, 2024

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-862-7

Kép: Shutterstock

Az Arany Júlia a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Heidi Rice
Farkaskaland

ELŐHANG

Katie, szükségem van a segítségedre! Ez vészhelyzet!

Katherine Medford kilépett a Leicester Square-i metróállomásról, és szorosabban beburkolózott fekete esőkabátjába, hogy megvédje piros köpenyét az esőtől. Közben elolvasta az üzenetet, amelyet a testvére, Beatrice küldött. Aznap ez volt a nyolcadik.

Vajon ezúttal milyen zűrbe keveredett Bea? Milyen problémát kellene megoldania helyette?

Nem mintha most ráért volna ilyesmivel foglalkozni, mert már így is késésben volt, és ellentétben a húgával, akinek az apjuk, Lord Henry Medford tekintélyes vagyona miatt nem voltak anyagi gondjai, ő nem engedhette meg magának, hogy kihagyja ezt a munkát, és lemondjon a húszfontos órabérééről.

Ahogy a gyalogosokat kerülgette a gyermekkönyvesbolt felé sietve – ahol körülbelül tíz perc múlva majd négy-öt éveseknek kell meséket felolvasnia –, a telefonja zümmögni kezdett. Katie a legszívesebben kinyomta volna a hívást, de ekkor felvillant előtte Bea arca, újra látta, ahogy tizennégy évesen, könnyes szemmel, zavartan és rémülten megpróbál beléje kapaszkodni, amikor az apjuk kidobta őt a Medford Hall-i otthonukból, és nagyot sóhajtva megnyomta a hívásfogadó gombot. Aztán biztos, ami biztos, futásnak eredt.

– Bea, mi a baj? – lihegte, mert szűk fűzőjében alig kapott levegőt. – Késésben vagyok, és ha nem annyira fontos...

– Jack Wolfe – tért Bea azonnal a tárgyra.

Katie személyesen sosem találkozott a milliárdos vállalkozóval, hiszen teljesen más körökben forogtak, de tudta, hogy néz ki, mert amióta a húga egy héttel ezelőtt eljegyezte magát vele, az internetet elárasztották a róluk készült képek.

Wolfe hihetetlenül vonzónak tűnt, ugyanakkor veszélyesnek is, talán mert az arcán egy sebhely húzódott, ami bár nem csúfította el szoborszerűen szép vonásait, fokozta a férfit körülengő titokzatosságot, ahogy a tetoválás is a nyakán.

A szőke, sugárzóan szép Beával különös párt alkottak. Katie szinte irigyelte a húgát, de nem kellett ismernie Wolfe-ot ahhoz, hogy tudja, ugyanabból a fából faragták, mint az apjukat.

Köszöni szépen, de neki elég volt egy zsarnok az életében!

– Meghívott ma estére a Hyde Park Corner-i penthouse-ába vacsorára. Kettesben leszünk, és én félek.

Katie megtorpant, ahogy meghallotta a pánikot Bea hangjában.

– Mi az, hogy félsz? – kérdezte fojtott hangon. – Wolfe talán bántott téged?

Wolfe-ot, azaz a „Farkas”-t, aki úgy nézett ki, mint egy bukott angyal, afféle csiszolatlan gyémántnak tartották. A férfi egy kelet-londoni szociális bérlakásban nőtt fel, és mint a mesében, elképesztő gyorsan feltört; ma már azok közé a dúsgazdag üzletemberek közé tartozott, akikkel az apjuk is érintkezett. Magas volt, izmos, atletikus testalkatú, és tökéletesen állt rajta a szmoking. A bulvársajtó évek óta találgatta, hogyan szerezte a sebhelyét. Talán egy verekedésben? Erőszakos, agresszív ember lenne?

– Jaj, Katie, ne beszélj butaságokat! Jack nem olyan. Sosem ütne meg!

– Akkor miért félsz kettesben maradni vele?

Bea fújta egyet.

– Mert valószínűleg szexelni akar, és nem tudom, hogy készen állok-e erre. Hm... Ami azt illeti, meglehetősen biztos vagyok benne, hogy nem. Jack túl sok nekem. Szinte nevetségesen intelligens, jó a humorérzéke, és izgalmas társaság, ugyanakkor teljesen kiismerhetetlen. Sosem tudom, mire gondol, mit érez, mert ijesztően fegyelmezett és zárkózott. És túlságosan mély. Tudod, hogy én milyen felszínes vagyok – hadarta Bea, és Katie kissé tanácstalanul hallgatott, részben azért, mivel

sokkal több információt kapott Jack Wolfe-ról, mint amennyit szeretett volna.

A legérdekesebbnek egyébként azt találta, hogy a húga még nem feküdt le vele. Bea már nem volt szűz, Wolfe pedig nem olyan férfinak tűnt, aki beéri egy plátói kapcsolattal, főleg akkor nem, amikor már megkérte a barátnője kezét. A férfiből csak úgy áradt a szexuális vonzerő. Valószínűleg harminc lépés távolságból is képes lehet egy nőt a csúcsra juttatni.

– Nem vagy felszínes, Bea – vitakozott Katie.

Utálta, amikor a húga becsmérelte magát, mert emögött az apjukat sejtette.

– Mindegy. – Bea még mindig rémültnek tűnt. – A lényeg, hogy nem illünk egymáshoz. Egyáltalán nem! – Szipogott egyet. – Attól félek, hogy beleszeretek, és ő sosem fogja viszonzni az érzéseimet.

Tessék?

– Akkor miért lettél a menyasszonya?

Katie újra nekiiramodott. A könyvesboltban a gyerekek már valószínűleg türelmetlenül várják, hogy Piroskának öltözve felolvasson nekik. Megkönnyebbüléssel töltötte el, hogy Beát nem kell egy abuzív kapcsolattól féltetnie, de arra most tényleg nem ért rá, hogy a húga szerelmi életéről csevegjen.

– Mert apa ezt akarta – siránkozott Bea. – Jack hatalmas összeget adott neki kölcsön, rendkívül nagylelkű feltételekkel. Ha megtudja, hogy felbontottam az eljegyzést, és Jack változtat az ügyletük feltételein, dühöngeni fog.

Katie lelassította a lépteit. Gondolhatta volna, hogy az apja áll a húga eljegyzése mögött! De Bea miért nem állt a sarkára? Persze tudta, miért nem. Mert rettegett az apjuk dühkitöréseitől, és nem is ok nélkül...

– Ugye tudod, hogy nem muszáj hozzámened Wolfe-hoz? – kérdezte halkan.

– Tudom, hogy szakítanom kell vele, de olyan nagy nyomás nehezedik rám! Jack örülten vonzó, és ha ma le akar fektetni, nem biztos, hogy ellen tudok állni neki, utána pedig már sokkal nehezebb lesz véget vetnem a kapcsolatunknak. Nem szeretném megbántani az érzéseit.

Tessék? Mi a...?

– Viccelsz? Wolfe azért lett ilyen gazdag, mert könyörtelen üzletember. Felvásárolja a bajba jutott cégeket, kiszipolyozza, aztán újra eldobja őket. Azt mondtad, nem hiszed, hogy valaha is beléd fog szeretni. Meglepne, ha egyáltalán lennének érzései.

– Mindenkinek vannak érzései, Katie. Még Jacknek is.

– És szerinted érez irántad valamit?

– Nem hiszem – sóhajtott fel Bea. – Bár mindig nagyon figyelmes, nem valami romantikus lélek. Többé-kevésbé bevallotta, hogy azért akar elvenni, mert szüksége lenne egy trófeafeleségre.

– Bea, ez az alak még apánál is rosszabb lehet! – nyögött fel Katie. Henry Medford legalább annak idején úgy tett, mintha szeretné az anyjukat. – Nem kellett volna hagynod, hogy ilyen helyzetbe hozzanak.

– Tudom. – Bea megint szipogott egyet. – Ezért hívtalak fel – fűzte hozzá kétségbeesett hangon.

Katie felhorkant. A húga mindig ezt a hangot vetette be, amikor szívességet kért tőle.

– Ha elmennél ma este hétre Jack penthouse-ába, ami egyébként fantasztikus – Bea hangneme zökkenőmentesen váltott kétségbeesettről gyakorlatiasra –, és amikor hazaér, megmondanád neki, hogy nem akarok hozzámenni, megszabadulnék tőle. Utána azt füllenthetném apának, hogy Jack bontotta fel az eljegyzésünket.

Katie-nek földbe gyökerezett a lába. A megdöbbenéstől csak hápogott. Megszokta, hogy Bea olykor a legabszurdabb szívességeket kéri tőle, és ő mindig kötélnek állt, mert azt akarta, hogy félénk kishúga, aki egy zsarnok apa mellett nőtt fel, boldog legyen. Igen, mindig támogatta a hűgát, amikor hiányzott belőle a bátorság, de ez...

– Mégis hogy gondolod? Nem állíthatok be Wolfe-hoz bejelentés nélkül, hogy a nevedben szakítsak vele! Elvégre még csak nem is találkoztam a fickóval! – tiltakozott, de egyszerre furcsa bizsergés támadt a mellkasában, ugyanúgy, mint akkor, amikor olyan elmerülten tanulmányozta a hűgáról és Jack Wolfe-ról készült fotókat. – Egyébként sem lenne időm arra, hogy hazamenjek, levegyem a Piroska-jelmezt, és átöltözzek!

Észak-Londonban lakott, és ma este hatig meséket kell felolvasnia. Mármost ha nem rúgják ki a késése miatt.

– Nem, Bea, ne kérj ilyet tőlem!

De még miközben tiltakozott, érezte, hogy a szíve kalapálni kezd, és rohamosan csökken az ellenállása. Bea bízott benne, hogy ezúttal is kihúzza a csávából, és Katie nem felejtette el, hogy a húga is ott állt mellette, amikor a legnagyobb szüksége volt rá.

Meg aztán valahányszor arra a sebhelyes arcú, vonzó milliárdosra gondolt, újra érezte azt a különös bizsergést. Úgy vélte, Wolfe az utolsó férfi a világon, aki egy magafajta intelligens, gyakorlatias, a gazdagságot megvető nőt érdekelhet, de nem tagadhatta, hogy furcsa hatással van rá.

Talán javára válna, ha megismerné, ha látná, mennyire arrogáns és zsarnokoskodó, mennyire ellenszenves. Talán így egyszer s mindenkorra megszabadulhatna ettől az irritáló bizsergéstől.

1. FEJEZET

A sofőr lefékezett a Grosvenor Place-en lévő Wolfe Apartments előtt.

Jack Wolfe a karórájára pillantott.

Hajnali három óra öt. Csodás! Csak nyolc órát késett.

Nehézkesen kikászálódott a limuzinból, és megdörzsölte égő szemét. A kontaktlencséi szó szerint a pupillájára ragadtak, talán mert a repülőn egy percet sem aludt.

Magángépe, a Wolfe Jet motorproblémája miatt kénytelen volt New Yorkból menetrend szerinti járással hazajönni, előző éjszaka pedig százkilencven centis termetét egy kényelmetlen ágyba begyömöszölni, amely olyan kicsi volt, mintha egy tízévesnek készült volna.

Az épületbe belépve a telefonjára nézett, és fáradtan biccentett a recepciósnak. Beatrice nem jelentkezett, de a JFK reptérről sikerült üzenetet küldenie neki, és elhalasztani a tegnapi este tervezett vacsorájukat, vagyis a lány nem fogja a lakásán várni.

Belépett a magánliftbe, amely egyenesen a legfelső emeleten lévő penthouse-ába repítette, és homlokráncolva figyelte a kijelzőn gyorsan változó számokat. Tulajdonképpen különös, milyen könnyű szívvel mondta le a randevújukat. Talán el kellene gondolkodnia azon, miért nem tartja fontosnak a menyasszonyával a szexet.

Tetszett neki Beatrice. Nagyon is. Már az első találkozásukkor úgy vélte, hogy tökéletes feleségjelölt. Magas volt, gyönyörű, mint egy szupermodell, ráadásul konfliktuskerülő, simulékony természet, ami azt jelentette, hogy keveset veszekednének. És mivel nem dolgozott, a programjaik összehangolása sem jelentene gondot. Ő maga bevallottan munkamániás volt.

A legjobb azonban az volt az egészben, hogy egy angol arisztokrata lányaként Beatrice mindazokkal a társadalmi kapcsolatokkal rendelkezett, amelyekre neki szüksége van, hogy elhárítsa az utolsó akadályokat az útjából, és még feljebb kapaszkodjon a londoni pénzvilágban. A házasságuk megnyitná az utat, hogy bekerülhessen a Smyth-Brown igazgatótanácsába, segítene megvalósítani évek óta dédelgetett bosszútervét, hogy többségi tulajdonossá váljon a cégben, és tönkretegyje a férfit, akinek az édesanyja halála a lelkén szárad.

Csak egy problémája volt a kapcsolatukkal. A szex. Jobban mondván a szex hiánya.

Kezdetben Beatrice halogatta a dolgot, még azután is, hogy eljegyezték egymást. De hát nem volt semmi okuk a sietségre. És volt valami törekenység, sebezhetőség a lányban, ami kicsit nyugtalanította, mert az anyjára emlékeztette.

A levegő sem igazán szikrázott köztük, de Jacket nem ez zavarta. Tapasztalt szerető volt, rendkívül élénk libidóval. Még kamasz volt, amikor elvesztette a szüzességét egy nála kétszer idősebb nővel, és azóta óriási gyakorlatra tett szert, vagyis pontosan tudta, hogyan kell kielégíteni egy nőt.

Ami kissé aggasztotta, az volt, hogy miután gondosan eltervezte Beatrice elcsábítását, egyáltalán nem várta annyira a tegnapi esti vacsorát, mint amennyire számított rá, sőt az egész inkább valamiféle kötelességnek tűnt a számára. Mivel egyetlen kapcsolata sem tartott tovább néhány hónapnál, a házasságuk során azt tervezte javasolni Beatrice-nek, hogy miután az egymás iránti szenvedélyük alábbhagy, folytassanak diszkrét viszonyokat. De azt tényleg nem gondolta volna, hogy ilyen csekély lelkesedéssel tekint a még el sem kezdődött szerelmi életük elé.

A lift megállt a tizennegyedik emeleten. Halk csendülés után az ajtók félrecsúsztak.

Jack fáradtan végigsimított a haján, belépett a tágas előcsarnokba, és letette a bőröndjét egy kisasztal mellé.

Nevetséges! – gondolta. A menyasszonya elcsábítása nem valami kötelező feladat, hanem egy régóta esedékes élvezet. Bizonyára csak kimerült és frusztrált, mert az első közös éjszakájukat napokkal el kellett halasztania.

A tompított világítás kékes fénybe burkolta az előtér modern bútorait, de Jack ellenállt a kísértésnek, és nem kapcsolta fel a mennyezeti lámpát. A szeme úgy viszkedett, mintha homok ment volna bele.

Nem csoda, hogy nincs kedve letámadni a menyasszonyát, sem más nőt.

A zakója zsebébe gyúrta a nyakkendőjét, és besétált a nappaliba, amelynek padlótól mennyezetig érő ablakaiból csodás kilátás nyílt a Wellington–diadalívre és a Piccadilly felé tartó, gyér forgalomra. A Green Park fölött már derengett az ég alja.

Jacket mélységes elégedettség és nyugalom töltötte el, mint mindig, amikor arra gondolt, milyen sokra vitte. Fantasztikus panorámájú tetőtéri lakása mintha millió mérföldre lett volna attól a nyomorúságos, kétszobás, önkormányzati bérlakástól London másik felén, ahol rémült kisgyerekként élt, és próbált kitérni a nevelőapja ökölcsapásai elől.

Megdörzsölte a szemét. Első útja a fürdőszobájába vezetett, ahol végre kivehette a kontaktlencséit. Nélkülük szinte vak volt. Csak a tükör feletti lámpát kapcsolta fel. Gyorsan lezuhanyozott, aztán bement a hálószobájába.

A sötétséget a barátjának tekintette, mert volt idő, amikor az rejtette el, védte meg. Szerencsére azok az idők már elmúltak.

Váratlanul kellemes illat csapta meg az orrát, ingerlően érzéki és csábító. Talán Beatrice már itt volt, amikor megkapta az üzenetét? Noha korábban sosem tette be ide a lábát?

De nem, Beatrice mindig valami drága, vaníliaillatú parfümöt használt. Ez az illat sokkal izgalmasabb volt, friss és földszagú, mint az érett alma és a vadvirágok illatának keveréke egy nyári napon. Jack érezte, hogy a férfiassága kezd megkeményedni, és elmosolyodott. Nyilvánvaló, hogy semmi baj a libidójával.

Izgalma fokozódott, amikor a széles franciaágyhoz ért, és a derekára csavart törölközőt a padlóra ejtette. Kimerülten bebújt a paplan alá. Behunyta a szemét, élvezve a finom illatot és a melegséget az ágyékában.

Azonnal mély álomba merült, és egy nyári napról, egy gyümölcsösről álmodott, ahol a fákon érett almák piroslanak, a levegőben a talaj és a napfény illata úszik.

Könnyű szellő fújdogált egy ütemre Jack lélegzésével, egyenletesen és végtelenül érzéken. Az ágyéka hevesen lüktetett. Egy halk sóhajt – lágyat és édeset – hallott a fák közül, s a nap melege ellazította a testét.

Kinyújtotta a kezét, és selymes haját, puha bőrt érzett az ujjai alatt, majd bársonyos anyagot, amely kerekded formákra tapadt. A friss almák illata a fejébe szállt, és Jack félálomban arra gondolt, hogy ez élete legerotikusabb álma...

De miért nem meztelen a nő? És mi van rajta?

A keze egy gömbölyű mellre siklott, amelynek a csúcsa azonnal megkeményedett.

Jack kimerültsége heves vágnak adta át a helyét, amely áramütésként járta át. Az ajkával, a nyelvével és a fogaival felfedezőútra indult álombeli kedvese testén, gyengéden csókolgatva a puha arcot, harapdálva a finom fülcimpát, szépen ívelt nyakat, a makacs kis állat...

Izgatott pihegés cirógatta az arcát, és arra ösztökélte, hogy folytassa az ostromot.

A szája rátalált a telt női ajakra, szenvedélyes csókjai elfojtották az izgatott nyögéseket. Ujjbegyek siklottak le feszes hasán, elektromos lökéseket küldve az ágyékába. Jack beletúrt a dús hajtincsekbe, és az almaillat még erősebbé vált. Ekkor két keze közé fogta a nő fejét, és mohón megcsókolta a száját, miközben érezni vélte a nap melegét a hátán, látni vélte a zöld lombkoronából kicsillanó, érett piros gyümölcsöket.

Birtokló éhség fogta el, ahogy a gerjedelme nekifeszült valami bársonyosnak. Egy combnak? Egy hasnak? Még több átkozott ruhaanyagnak? A földillat, a kéjes sóhajok, a gyengéden kutakodó ujjak valóságos vihart szabadítottak el benne.

– Igen – nyögött fel, de ekkor hirtelen minden megváltozott.

– Várj! Hagyd abba! – szólt egy álmos női hang. – Hé, szállj le rólam!

A dühös kiáltás késként hasított át az erotikus ködön, amelyben Jack lebegett, és a gyümölcsösből visszarepítette a penthouse-ba. Hátrahőkölt a sötétben, és elengedte álomszeretőjét, aki egyszerre nagyon is valóságosnak tűnt.

– Mi a... – mordult fel. A fájdalmas lüktetés az ágyékában csak fokozta a zavarodottságát. – Te tényleg létezel?

– Hát persze! – sziszegte a nő, és a mellkasának feszítette a tenyerét, feltehetően azért, hogy távol tartsa magától.

Jack azonnal visszahúzódott. Egyszerre teljesen éber lett, a halántéka lüktetett, ám a felajzottsága a sokk ellenére sem szűnt meg. Számptalan kérdés motoszkált a fejében. Lehetséges, hogy az imént álmában egy nőt molesztált? De mi a fenét keres ez a nő hajnali háromkor az ágyában? Hogy került ide? Mert annyi szent, hogy nem Beatrice fekszik mellette.

Ekkor az illető kiugrott az ágyból, és megnyomott egy kapcsolót.

Jack halkán káromkodott, ahogy az éles fény elvakította. Védekezően a szeme elé kapta a karját, és felrántotta a paplant, hogy eltakarja a gerjedelmét. Előtte azonban még végigmérte a nőt, és tudta, hogy az agyába örökre beleégett a zabolátlan, vörösésbarna tincsek, a buja alak, a furcsa fekete-piros ruha látványa. A nő öltözete mintha egy másik korból származott volna. Szexi fűzője csodásan érvényre juttatta a dekoltázsát, és még jobban felkorbácsolta Jack vágját.

– Tompítsd a világítást! – parancsolta a hangvezérelt házi rendszernek, ahogy lassan kitisztult a feje.

Ez valami örült tréfa lenne? Vagy ami még rosszabb, zsarolási kísérlet?

– Ki maga? – kérdezte nyersen, mert kezdett dühbe gurulni.

Mindegy, ki ez a nő, gondolta, nem az ő hibája, hogy megérintette, megcsókolta, simogatta és... Nem, nem akart arra gondolni, amit majdnem elkövetett.

De hát mélyen aludt, és amikor felébredt, azonnal elhúzódott a nőtől, aki az ágyában feküdt!

Hallotta a lány zihálását, a saját szívdobogását, és leengedte a karját. Égő szeme csak lassan alkalmazkodott a félhomályhoz. De bár túl rövidlátó volt ahhoz, hogy tisztán lássa hívatlan vendégét, így is érzékelte, hogy sugárzóan szép és eleven, nem az az elegáns, törekeny jelenség, mint Beatrice, hanem inkább földanya típus, és örülten szexi. A levegőben még mindig érezte a nyári gyümölcsösök fűszeres illatát. Tehát nem csak képzelődött, ez a nő parfümje lehet.

Akarata ellenére felidézte, milyen volt végigsimítani a telt idomokon, milyen édes volt a nő bőrének íze...

– Hogy került az ágyamba? – kérdezte frusztráltan. – Mit keres a lakásban az éjszaka közepén ilyen fura prostituáltjelmezben?

– Nem vagyok prostituált, Piroska vagyok!

A magyarázat a saját fülének is bénán hangzott, de Katie még mindig reszketett, és semmi jobb nem jutott az eszébe. Nehezen fogta fel, hogyan csöppenhetett a mennyből egyik pillanatról a másikra a pokolba.

Ráadásul még sosem került ilyen kompromittáló és megalázó helyzetbe, ami nagy szó, hiszen az elmúlt öt év nagy részében bébiszitterként dolgozott.

A mellbimbója ágaskodott, a hasát mintha lángnyelvek nyaldosták volna, a szíve kalapált.

Korábban mélyen aludt, és erről a férfiről álmodott... Legalábbis azt hitte, hogy álmodik, de nyilván tévedett, gondolta Jack Wolfe-ra nézve, akit a valóságban ezerszer vonzóbbnak talált, mint a képeken. Ahogy a férfi ott ült az ágyban, a paplannal a gigantikus erekcióján, amelyet ő az imént a kezében tartott, maga volt a megtestesült szexepil.

Katie mintegy sokkos állapotban vizsgálta izmos mellkasát, széles vállát, a farkast ábrázoló tetoválást, amely az egyik lapockájától a bal melléig terjedt, és amit részben eltakartak a mellkasán göndörödő fekete szőrszálak. Szőrzete lefelé elkeskenyedett, vékony vonalban húzódott végig lapos hasán, és végül eltűnt a paplan alatt.

Katie gyorsan felnézett, mielőtt a tekintete még veszélyesebb területre kalandozott volna.

Wolfe összehúzott szemmel, kicsit hunyorogva bámulta őt, mintha nem látná tisztán, Katie viszont nagyon is élesen látta a férfi markáns vonásait. Az arca majdnem tökéletesen szimmetrikus volt, leszámítva egy kis dudort az orrnyergén, és persze a sebhelyet a jobb oldalán. A szeme vérekes volt, az írisze szinte áttetsző kék, és fekete kör övezte.

Katie a fáradság több nyomát is felfedezte az arcán, a sötét karikákat a szeme alatt, a szája körül a mély barázdákat.

– Nem érdekel a jelmeze – morogta a férfi. – Azt akarom tudni, hogy mit kerestél az ágyamban,

és miért támadt le az éjszaka közepén!

– Én... elaludtam.

– Aha, ez mindent megmagyaráz – gúnyolódott Jack, és Katie bűntudata egy csapásra elpárolgott. Elvégre nem ő közeledett a férfihoz, háborgott magában. Wolfe kezdte simogatni és csókolgatni. Igaz, ő még félálmában is tudta, hogy kinek a keze siklik végig a csípőjén, kinek az ujjai birizgálják a mellbimbóját...

Katie nagyot nyelt.

– És nem én támadtam le magát, épp fordítva történt! – motyogta.

Wolfe végigsimított rövid, még kicsit nedves haján, amitől az tüskeszerűen felállt.

– Ebben igaza van – ismerte el kelletlenül.

Katie meglepődött, mert Wolfe nem olyan embernek tűnt, aki belátja, ha hibázott.

– De még mindig nem tudom, ki maga, és hogy kötött ki a lakásomon ilyen pornófilmbe illő Piroska-jelmezben!

Pornófilmbe való Piroska-jelmezben?

– A jelmezemnek az égvilágon semmi köze a pornóhoz! – méltatlankodott Katie, mert ő is kezdett dühbe gurulni. – Mindig ezt viselem, amikor meséket olvasok fel a gyerekeknek. Eddig még senki sem panaszkodott rá.

Jack tekintete végigsiklott a testén.

– Nos, az apukák bizonyára jobban élvezik ezeket a programokat, mint a csemetéik.

Katie felszisszent, de ahogy végignézett magán, megállapította, hogy valóban kissé zilált a külseje, és feljebb húzta a fűzőt, amit meglazított, amikor úgy döntött, hogy ledől néhány percre az egyik ágyra. Bea nem sokkal korábban értesítette, hogy Jack csak másnap délután tér haza, és egyelőre tiszta a levegő.

Ebben a helyiségben nem látott semmi személyes tárgyat, és a fürdőszobában sem, ezért azt hitte, ez az egyik vendégszoba...

Hogy élhet valaki ilyen steril környezetben? – gondolta most bosszúsan, ahogy megigazította az ingét a fűző alatt, hogy jobban elfedje telt mellét.

A jelek szerint a rövidre tervezett pihenéséből mély álom lett, és ebből ébresztette fel Wolfe a simogatásával.

Megpróbálta elfojtani a szégyenérzetét és az izgalmát, amelyek veszélyes kombinációt jelentettek volna egy kevésbé bonyolult helyzetben is.

El kell tűnnie innen, de előbb át kell adnia Wolfe-nak egy üzenetet.

– A menyasszonya, Bea Medford kérésére jöttem ide.

A férfi még mindig olyan dühösen bámult rá, mintha ő rontotta volna el az éjszakáját, nem pedig fordítva.

– Honnan ismeri Beatrice-t? – kérdezte, és a homlokán elmélyültek a barázdák.

Katie válasza nyitotta a száját, de gyorsan be is csukta. Minél kevesebbet árul el magáról, annál jobb. Ellenkező esetben Jack akár fel is jelentheti, és letartóztatathatja. Mert lehet, hogy Wolfe kezdte csókolgatni, de ő, Katie feküdt az ágyában.

– Bea azt akarta, hogy mondjam meg – folytatta eltökélten –, hogy felbontja az eljegyzésüket.

Mély csend támadt, és Katie összeszorította a száját. Utált rossz hírt közölni másokkal, még akkor is, ha az a más egy basáskodó, pokolian szexi és arrogáns milliárdos volt. De a részvéte nyomban eltűnt a férfi reakciója láttán, mert Wolfe arcán az ingerültségen kívül csak enyhe meglepődés tükröződött.

– Hm. És ezt miért nem ő mondta meg?

Azt én is jobb szerettem volna, gondolta Katie, de azonnal elfojtotta ezt a csöppet sem lojális gondolatot. Ő Bea oldalán áll, mint mindig, és ezért, elfojtva a neheztelését, elszántan folytatta a mondókáját:

– Bea nem szereti magát, de nem akarta megbántani az érzéseit.

Azt, hogy Bea attól félt, képtelen lenne ellenállni Wolfe-nak, nem említette, mert nem akarta tovább hizlalni a férfi amúgy is túlméretezett egóját... annál is jobban, mint amennyire eddig

megettette.

– Értem. – A férfi hangja színtelenül csengett.

Beának tehát igaza volt, Jack Wolfe nem táplál érzéseket iránta, legalábbis olyanokat nem, amelyeket megbánthatott. A férfi feleségül kérte, noha semmit sem jelentett a számára. Pedig Bea a legédesebb, legszebb, legaranyosabb lány a világon – kivéve, amikor ilyen lehetetlen helyzetbe hozza őt, mert túl gyáva ahhoz, hogy maga végezze el a piszkos munkát.

– De ez még mindig nem magyarázza meg, hogy miért feküdt az ágyamba, mint valami Piroska-jelmezes lotyó – szakította félbe az elmélkedését Jack Wolfe.

Lotyó?

A lány kihúzta magát, és valami hasonló sértést akart a férfi fejéhez vágni, de a szavak a torkán akadtak, amikor Wolfe újra végigmérte.

– Nincs több mondanivalóm – nyögte ki.

Ideje lelépnem, gondolta. Felkapta a csizmáját az ágy mellől, és a hálósobaaajtó felé iramodott. Még hallotta, hogy a férfi azt kiáltja, maradjon, és adjon valami értelmes magyarázatot, de esze ágában sem volt. És bár sosem volt különösebben sportos, most hogy felébredt a menekülési ösztöne, rekordsebességgel száguldott át a nappalin, menet közben felragadva vörös bársonyköpenyét meg az esőkabátját.

Szerencsére a liftajtó nyitva volt. Katie beugrott a felvonóba, és megnyomta a megfelelő gombot. Tudta, hogy Wolfe követi, hallotta nehéz lépteit, és mielőtt az ajtók becsukódtak, meg is pillantotta az atletikus testalkatú, mintegy százkilós férfit, aki csak egy nyilván sietve magára rángatott bokszeralsót viselt, és aki dühtől eltorzult arccal rohant feléje.

Miközben lefelé ereszkedett a felvonóban, Katie felhúzta a csizmáját, és amint kinyíltak a liftajtók, megint rákapcsolt. Csak amikor már az Észak-London felé tartó éjszakai buszon ült, esett le az adrenalinszintje, és vett néhány mély levegőt.

A tegnapi volt az utolsó alkalom, hogy felolvasott a könyvesboltban, mert hamarosan végleg elhagyja Londont. Mostanra már összekuporgatott annyit, hogy a tavaly alapított, online cukrászdájára koncentrálhasson.

Walesi nagymamája ráhagyott egy házat Snowdoniában. Angharad Evens gyűlölte Henry Medfordot, a lánya, Cary férjét, és büszke volt az idősebbik unokájára, Katie-re, aki szembeszállt az apjával, és önálló életet kezdett. Katie-nek egyébként nem sok emléke maradt az édesanyjáról.

Az erdőben megbújó kis ház évek óta üresen állt, és felújításra szorult. De a festői zöld völgy, ahol feküdt, varázslatos volt, és ideális helynek tűnt ahhoz, hogy Katie itt indítsa be az online vállalkozását, mihelyt beszerelték az új konyháját. Ráadásul lakbért sem kell majd fizetnie.

Végre úgy élhet, ahogyszeretne. Nem kell nélkülöznie, nem kell többé eltűrnie, hogy rendszeresen megalázzák. És ha ez a költözés egyben azt is jelenti, hogy elmenekülhet Jack Wolfe és az éjszaka következményei elől, annál jobb!

2. FEJEZET

Egy hónappal később

– Hogy érti azt, hogy nem juthatok el a Cariad Cottage-ig? – kérdezte Jack Wolfe.

Az öreg farmer, akitől útba igazítást kért, úgy bámult rá, mintha hibbantnak tartaná, és talán az is volt. Különben miért nem sikerült elfelejtenie a nőt, aki négy héttel ezelőtt feje tetejére állította az életét? Miért bérelt fel magándetektívet, hogy felkutassa? És amikor ez megtörtént, miért mondta le ma reggel a megbeszéléseit, és vállalta a hatórás autózást ide, a világ végére, csak azért, hogy kérdőre vonja Piroskát?

– Ezzel nem, fiam – mondta a farmer erős walesi akcentussal, és a drága Mercedes kabrióra mutatott.

Jack a kora reggeli órákban indult útnak a Mercedesével, miután kiderítette, hogy a Piroska-jelmezes nő Bea nővére, és megszerezte a címét.

– Egy traktorra vagy egy kvadra lenne szüksége. Persze gyalogolhat is. Egy óra az út odáig, talán kettő. – Az öreg kétkedő pillantást vetett Jack drága cipőjére. – Egyébként vihar közeleg.

Vihar? Jack időjárás-előrejelző appja semmi ilyet nem említett. Az erdő felett kéken ragyogott az ég, és egyetlen felhőt sem lehetett látni. Talán ez a farmer Katherine Medford barátja, és megpróbálja lerázni őt?

Nem fog sikerülni, mert van egy kis elszámolnivalója Piroska kisasszonnyal.

Nemcsak a felbomlott eljegyzése okán – ami most a Smyth-Brown átvételéről szőtt tervének a megvalósulását fenyegette –, hanem az elmúlt hónap összes álmatlan éjszakája miatt is. Hogy reggelente mindig fájdalmas merevedéssel ébredt, és folyton gyümölcsösökről meg hiányos öltözetű nőkről álmodott. Valamiért Piroska megszállottja lett, ami csöppet sem volt ínyére. Szóval a nő tartozik neki!

– Rendben, akkor gyalog megyek.

Jack feltúrta a kabátja gallérját, és felnyitotta a Mercedes csomagtartóját. Elegáns lábbelijét vadonatúj túrabakancsra cserélte, aztán a slusszkulcsát odahajította a farmernek, aki azt fél kézzel elkapta.

– Kétszáz fontot fizetek, ha vigyáz a kocsimra, amíg vissza nem jövök.

Az öreg bólintott.

– Küldjem magával az egyik emberemet, nehogy eltévedjen?

– Nem, köszönöm, felesleges.

Négy héten át és a végtelenül hosszúnak tűnő autóút alatt Jack újra meg újra elképzelte a találkozását Piroskával. Szemtanúkra semmi szüksége.

Mit sem törődve a farmer kétkedő tekintetével, elszántan útnak indult. Háromnegyed órával később kitört a vihar. Addigra a lábán már vérző hólyagok voltak, az arcát összecsípték a szúnyogok, és a mobiltelefonja – térerő híján – használhatatlannak bizonyult. Fáradtan caplatott a sárban, vigyázva, hogy le ne térjen a hepehupás útról.

Fázott, vizes volt, nyomorúságosan érezte magát. Egyedül az a gondolat tartotta benne a lelket, hogy megtalálta a Piroska-jelmezes nőt, és leszámolhat vele.

Katie kivette a sütőből a brownie-s tepsit, beszívta a csokoládé meg a sós karamella finom illatát, és a kötényébe törölte lisztes kezét. Még két adagot megsütök, gondolta, aztán felpakolok a kvadra, és elszállítom a megrendelt sütit a beddgelerti postára.

Kinézett az ablakon, és összeráncolta a homlokát.

Persze csak ha ez a már egy órája tomboló tavaszi vihar elvonult.

A bejárat felől dörömbölés hallatszott.

Látogató? Ilyenkor? Nagyon furcsa.

Katie levette a kötegyét, és az előszoba felé indult. Valószínűleg a sárban elakadt túrázók lehetnek odakinn, gondolta, mert a helyiek mindig a konyhaajtájához jöttek. Szegények eltévedhettek, és bizonyára bőrig áztak. Nos, itt átmelegedhetnek, és még forró csokoládét és finom kekszet is kapnak. Nem hagyhat ki egy ilyen lehetőséget, hogy reklámozza a portékáját, mivel az anyagi helyzete meglehetősen siralmas. A professzionális konyha beépíttetése ebbe a világ végén lévő házba többre került, mint korábban feltételezte.

A kopogás egyre sürgetőbbé vált. A házban csak a gyertyák világítottak, mert a régi generátor úgy egy órával ezelőtt felmondta a szolgálatot. Katie magában hálát adott istennek a fatüzelésű régi tűzhelyért, amely nélkül most nem tudna dolgozni.

– Nyisd ki! – szűrődött be kintről egy nyers hang, és a lány összerezzent, mintha áramütés érte volna.

Emlékek villantak fel előtte, emlékek egy atletikus férfitestről, ragyogó kék, vérekes szempárról és dühös arcról, emlékek, amelyeket nem akart felidézni.

Annak már négy hete! És mintha egy másik életben történt volna! Egyetlen sorsdöntő találkozás volt. Hagyd abba a képzelődést!

– Jövök már! – kiáltotta, és felöltve legbájosabb mosolyát, kinyitotta a nehéz tölgyfa ajtót. Ám a mosoly azonnal az arcára fagyott. – Mr. Wolfe? – nyögte ki, döbbenet bámulva erotikus álmai főhősére.

A férfi elegáns öltönyéből víz csurgott a földre. Fázósan maga köré fonta a karját, széles válla meggörnyedt, sötét haja a fejére tapadt. Tényleg Wolfe ez a didergő alak? Vagy csak a fantáziája szüleménye?

– Mr. Wolfe? Ön az?

– Hagyjuk a hivatalos hangnemet, Piroska! – morogta a férfi, és mély hangjára Katie hasában bizsergés támadt. – Elvégre már egy ágyban aludtunk.

Ez nem álom, Katie! Azonnal csukd be az ajtót!

Mielőtt azonban a lány felülkerekedhetett volna a sokkon, és megtehetette volna, amire a belső hang buzdította, Jack Wolfe, mintha olvasott volna a gondolataiban, az egyik lábát az ajtórésbe csúsztatta. Aztán hangosan elkáromkodta magát, mert Katie mégis megpróbálta becsapni az ajtót, és az nekivágódott sáros túrabakancsának.

– A francba! Bocsánat! – mentegetőzött a lány.

Elvégre nem akart fájdalmat okozni a férfinak. Legalábbis nem nagyon.

Wolfe belökte az ajtót, és elmasírozott, vagyis inkább elbicegett Katie mellett. Egyenesen a nappaliba ment, sáros nyomokat hagyva a padlón. Az arcán sértődöttség tükröződött.

Katie a gyertyafényben is tisztán látta, hogy az állán rángatózik egy izom, de mielőtt megkérdezhetné volna, hogy mi a fenét keres itt, Észak-Walesben, és hogy jutott eszébe ilyen viharban, egy valószínűleg méregdrága és elegáns, de mostanra teljesen eldeformálódott öltönyben kirándulni, a férfi reszketni kezdett, olyan erősen, hogy a fogai összekoccantak.

Katie-ben a rémület és a megdöbbenés azonnal együttérzésnek adta át a helyét, noha még ebből a lucskos, hipotermiás, szúnyog csípte arcú Wolfe-ból is sugárzott a tekintély.

– Ott hátul van a zuhanyozó, és a polcon talál törülközőket – intett a fürdőszoba felé. – Vegye le az öltönyét, és tegye ki az ajtó elé. Majd felakasztom a tűzhely mellé, hogy megszáradjon, és keressék magának valami tiszta ruhát.

Wolfe felvonta sebhelyes szemöldökét, és a szája cinikus mosolyra görbült.

– Nocsak, Katherine! Megint meztelenül akar látni? Milyen hízelgő!

Vajon honnan tudja a nevét? Bea, ezért megfojtalak!

– Hallgasson már! – csattant fel. A férfi felbukkanása pánikkal, zavarodottsággal és bosszantó módon izgalommal töltötte el. – És ne aggódjon, nem fogom szemügyre venni a családi ékszereit, és pláne nem fogom megérinteni! – tette hozzá epésen.

Wolfe tekintete végigsiklott rajta.

– Milyen kár!

Katie gyorsan felmenekült az emeletre, hogy a nagymama holmija között valami száraz ruhát keressen.

Elragadó ez a nő! Még elragadóbb, mint képzelte.

Jack hőség öntötte el, ahogy arra gondolt, milyen ingerlően hangsúlyozta ki a lány domborulatait a lisztfoltos farmer és a kopott póló. Levetközött, kitette a fürdőszobaajtó elé vizes ruháját, és beállt a tus alá. Maga előtt látta a rémült mélyzöld szempárt, az ennivaló szeplőket és a vadul göndörödő, vörösesbarna tincseket.

Katherine háza a kék ajtóval és ablakkeretekkel meglepően takarosán festett. Miután elolvasta a magánnyomozója jelentését a nő anyagi helyzetéről, igazán nem gondolta volna, hogy ilyen szép házban lakik, de amikor kilépett az erdőből, és először megpillantotta, egyfajta biztos révnek, nyugodt kikötőnek tűnt.

Míg megtörülközött, odakint villámlott, és szinte folyamatosan döngött az ég.

Jack visszahúzta nyirkos bokszeralsóját, az egyetlen ruhadarabot, amely viszonylag sértetlenül átvészelt a túrát, és morcosan lebámult az elől kidomborodó anyagra.

Katherine éppolyan szexi volt, mint az emlékeiben, vagy talán még sokkal szexisebb. Most, hogy kontaktlencsét viselt, tisztán látta a lányt, aki döbbenetes hatással volt a libidójára és az önuralmára.

De ami még rosszabb, a pimaszsága, az élénk modora is elbűvölte.

Ugyan mióta találja vonzónak a lobbanékonyságot és az önfújóságot? A nő a lábára csapta az ajtót! És neki mégsem az volt a leghőbb vágya, hogy megbüntesse, hanem hogy megcsókolja a telt, piros ajkát.

Jack felsóhajtott, és alaposan megdörzsölte a haját.

Résen kell lennie. Lehet, hogy Katherine ártalmatlannak tűnik, de nem az, és még egyszer nem hagyhatja, hogy átverje őt.

– Tessék. Ez talán jó lesz magára.

Jack megfordult. Az ajtórésben megjelent a lány napbarnított karja. Katherine valami lila-rózsaszín holmit szorongatott a kezében.

Hát ez meg mi a fene lehet? Egy törülköző?

– Csodás – nyúlt érte Jack. – Köszönöm – tette hozzá, bár nem volt benne biztos, hogy hálásnak kell lennie.

A nő azonnal visszahúzta a karját.

– Kér egy forró csokoládét? – szűrődött be kintről a hangja.

– Inkább kávét szeretnék.

A kávé a legkevesebb, amire most szüksége van, ha fel kell vennie ezt a szörnyűséget, gondolta, ahogy belepréselte magát a kopott flanelköntösbe. Vállban túl szűk volt, és alig takarta el a fenekét. Jack tudta, hogy nevetségesen fest benne, de az anyag meleg volt, száraz és mosószer- meg kissé Katherine-illatú.

– Sajnálom, de nincs kávém. – A nő sajnálkozása majdnem őszintének hatott.

– Akkor megfelel a kakaó is – felelte Jack, és amikor az orrát újra megcsapta az a finom illat, amit a házba belépve érzett, egyszerre rádöbbsent, milyen éhes, ezért hozzáfűzte: – És kérek egy szeletet abból, amit most sütött.

– Nem adhatok a brownie-ból. Azokat már elígértem.

– Darabjéért fizetek ötven fontot.

Katherine döbbenten felszisszent, és erre a hangra Jacknek nem csak a szőr állt fel a karján.

– Oké – bólintott a lány, de nem úgy tűnt, mintha a férfi nagylelkűsége túlságosan lenyűgözné.
– Ne higgye, hogy nem állítom ki a számlát!

Jack elvigyorodott. Értékelte a nő üzleti érzékét.

– A fürdőszobaszekrényben talál szúnyogcsípés elleni kenőcsöt – mondta Katherine. – Kenje be a csípéseit, akkor nem fognak annyira viszketni.

– És ezért mennyit kér? – kérdezte szárazon a férfi.